

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การสำรวจและความหลากหลายของแมลงเบี้ยนของแมลงวันทอง

แมลงเบี้ยนของแมลงวันทอง (fruit fly parasitoids) Borror *et al.* (1989) ได้จัดจำแนกและจัดหมวดหมู่ แมลงเบี้ยนตามหลักอนุกรมวิธาน โดยอาศัยลักษณะโครงสร้างสัณฐานภายนอกไว้ดังนี้
อาณาจักรสัตว์ Animal Kingdom

ไฟลัม (Phylum) Arthropoda

ไฟลัมย่อย (Subphylum) Uniramia หรือ Mandibulata

ชั้น (Class) Insecta

ชั้นย่อย (Subclass) Pterygota

รองชั้นย่อย (Infraclass) Neoptera

อันดับ (Order) Hymenoptera

อันดับย่อย (Suborder) Apocrita

กลุ่มวงศ์ (Superfamily) Ichneumonoidea, Chalcidoidea

วงศ์ (Family) Braconidae, Eulophidae, Encyrtidae, Pteromalidae

สำหรับแมลงเบี้ยนของแมลงวันทองที่มีรายงานไว้ แสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 ชนิดของแมลงวันทองในสกุล *Bactrocera* และแมลงเปี้ยน

แมลงวันทอง	แมลงเปี้ยน	ผู้รายงาน
1. <i>Bactrocera dorsalis</i> * (Hendel)	1. Family Braconidae <i>Diachasmimorpha arisanus</i> (Sonan) <i>Biosteres deeraleensis</i> (Fullaway) <i>B. hageni</i> (Fullaway) <i>B. kraussii</i> (Fullaway) <i>D. longicaudata</i> Ashmead <i>B. persulcatus</i> Silvestri <i>B. skinneri</i> (Fullaway) <i>B. tryoni</i> (Cameron) <i>Opius incisi</i> (Silvestri) <i>B. makii</i> (Sonan) <i>Opius incisi</i> Silvestri	Wharton and Gilstrap (1983), Vargas <i>et al.</i> (1993), โกลด์ และวิชั่น (2538) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983), Vargas <i>et al.</i> (1993) โกลด์ และวิชั่น (2538), ณรงค์ (2540), นุชรีย์ และคฑะ (2543) Wharton and Gilstrap (1983), โกลด์ และวิชั่น วิชั่น (2538) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Vargas <i>et al.</i> (1993) โกลด์ และวิชั่น (2538) ณรงค์ (2540)
	2. Family Pteromalidae <i>Spalangia</i> sp.	โกลด์ และวิชั่น (2538)
	3. Family Encyrtidae <i>Tachinaephagus ceylonensis</i> (Subba Rao)	โกลด์ และวิชั่น (2538)
	4. Family Eulophidae <i>Euderus capomyiae</i> Bhatnager	โกลด์ และวิชั่น (2538)
2. <i>B. cucurbitae</i> * (Coquillett)	Family Braconidae <i>B. angaleti</i> (Fullaway) <i>B. dacusii</i> (Cameron) <i>B. hageni</i> (Fullaway) <i>D. longicaudata</i> Ashmead <i>O. fletcheri</i> Silvestri	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983), ณรงค์ (2540)

หมายเหตุ * แมลงวันทองที่พบในประเทศไทย

ตาราง 1 (ต่อ)

แมลงวันทอง	แมลงเปี้ยบ	ผู้รายงาน
	<i>O. incisi</i> Silvestri	Wharton and Gilstrap (1983), ณรงค์ (2540)
3. <i>B. zonata*</i> (Saunders)	Family Braconidae <i>D. longicaudata</i> Ashmead <i>B. persulcatus</i> Silvestri	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
4. <i>B. latifrons</i> * (Hendel)	Family Braconidae <i>D. arisanus</i> (Sonan) <i>D. longicaudata</i> Ashmead <i>B. persulcatus</i> Silvestri <i>B. vandenboschi</i> (Fullaway) <i>O. incisi</i> Silvestri	Wharton and Gilstrap (1983), โภศส และ วิวัฒน์ (2538) Wharton and Gilstrap (1983), โภศส และ วิวัฒน์ (2538) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983), ณรงค์ (2540) Wharton and Gilstrap (1983), ณรงค์ (2540)
5. <i>B. correcta*</i> (Bezzi)	Family Braconidae <i>O. incisi</i> Silvestri <i>D. longicaudata</i> Ashmead <i>B. vandenboschi</i> (Fullaway)	โภศส และวิวัฒน์ (2538), ณรงค์ (2540) โภศส และวิวัฒน์ (2538), ณรงค์ (2540) โภศส และวิวัฒน์ (2538), ณรงค์ (2540)
6. <i>B. tau</i> * (Walker)	Family Braconidae <i>O. fletcheri</i> Silvestri	ณรงค์ (2540)
7. <i>B. baringtiniae</i> (Tryon)	Family Braconidae <i>B. deeralensis</i> (Fullaway) <i>B. kraussii</i> (Fullaway) <i>O. fijiensis</i> Fullaway <i>B. kraussii</i> (Fullaway) <i>O. fijiensis</i> Fullaway	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
8. <i>B. cucumarius</i> Sack	Family Braconidae <i>B. giffardii</i> (Silvestri)	Wharton and Gilstrap (1983)
9. <i>B. cacuminatus</i> (Hering)	Family Braconidae <i>B. kraussii</i> (Fullaway) <i>B. vandenboschi</i> (Fullaway)	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)

หมายเหตุ * แมลงวันทองที่พบในประเทศไทย

ตาราง 1 (ต่อ)

แมลงวันทอง	แมลงเมี้ยน	ผู้รายงาน
	<i>D. arisanus</i> (Sonan) <i>O. perkinsi</i> Fullaway	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
10. <i>B. caliatus</i> Loew	Family Braconidae <i>B. caudatus</i> Szepligeti <i>B. giffardii</i> (Silvestri) <i>D. longicaudata</i> Ashmead <i>O. concolor</i> Szepligeti <i>O. fletcheri</i> Silvestri <i>O. perprximus</i> Silvestri <i>O. phaeostigma</i> Wilkinson	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
11. <i>B. curvipensis</i> (Froggatt)	Family Braconidae <i>O. fijiensis</i> Fullaway <i>D. longicaudata</i> Ashmead	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
12. <i>B. demmerezi</i> Bezzi	Family Braconidae <i>O. phaeostigma</i> Wilkinson	Wharton and Gilstrap (1983)
13. <i>B. endiandrae</i> (Perkins and May)	Family Braconidae <i>O. fijiensis</i> Fullaway <i>B. deeralensis</i> (Fullaway)	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
14. <i>B. sagraeus</i> (Tryon)	Family Braconidae <i>O. fijiensis</i> Fullaway <i>B. deeralensis</i> (Fullaway)	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
15. <i>B. limbiferus</i> (Bezzi)	Family Braconidae <i>D. longicaudata</i> Ashmead <i>B. skinneri</i> (Fullaway)	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
16. <i>B. frauenfeldi</i> Schiner	Family Braconidae <i>O. fijiensis</i> Fullaway <i>B. deeralensis</i> (Fullaway) <i>D. longicaudata</i> Ashmead	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
17. <i>B. hageni</i> de Meijere	Family Braconidae <i>B. angaleti</i> (Fullaway)	Wharton and Gilstrap (1983)

ตาราง 1 (ต่อ)

แมลงวันทอง	แมลงเปี้ยน	ผู้รายงาน
18. <i>B. humeralis</i> Bezzi	Family Braconidae <i>B. niger</i> Szepligeti	Wharton and Gilstrap (1983)
19. <i>B. incisus</i> Walker	Family Braconidae <i>D. longicaudata</i> Ashmead	Wharton and Gilstrap (1983)
20. <i>B. jarvisi</i> (Tryon)	Family Braconidae <i>B. kraussii</i> (Fullaway) <i>O. fijiensis</i> Fullaway <i>O. perkinsi</i> Fullaway <i>B. deeralensis</i> (Fullaway)	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
21. <i>B. laticaudus</i> Hardy	Family Braconidae <i>B. deeralensis</i> (Fullaway) <i>O. fijiensis</i> Fullaway <i>O. froggatti</i> Fullaway <i>O. perkinsi</i> Fullaway	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
22. <i>B. kraussi</i> Hardy	Family Braconidae <i>B. deeralensis</i> (Fullaway) <i>B. kraussii</i> (Fullaway) <i>O. fijiensis</i> Fullaway <i>O. perkinsi</i> Fullaway <i>O. froggatti</i> Fullaway	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
23. <i>B. longistylus</i> Wiedemann	Family Braconidae <i>O. dexter</i> Silvestri	Wharton and Gilstrap (1983)
24. <i>B. momordicae</i> Bezzi	Family Braconidae <i>B. caudatus</i> Szepligeti	Wharton and Gilstrap (1983)
25. <i>B. murrayi</i> (Perkins)	Family Braconidae <i>B. deeralensis</i> (Fullaway) <i>B. kraussii</i> (Fullaway) <i>O. fijiensis</i> Fullaway	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
26. <i>B. musae</i> (Tyron)	Family Braconidae <i>B. deeralensis</i> (Fullaway)	Wharton and Gilstrap (1983)

ตาราง 1 (ต่อ)

แมลงวันทอง	แมลงเปี้ยน	ผู้รายงาน
	<i>O. fletcheri</i> Silvestri	Wharton and Gilstrap (1983)
27. <i>B. nubilus</i> Hendel	Family Braconidae <i>D. longicaudata</i> Ashmead <i>O. fletcheri</i> Silvestri <i>O. makii</i> Sonan	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
28. <i>B. oleae</i> (Gmelin)	Family Braconidae <i>D. longicaudata</i> Ashmead <i>O. concolor</i> Szepligeti <i>O. africanus</i> Szepligeti <i>O. dacicida</i> Silvestri <i>O. lounsburyi</i> Silvestri	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
29. <i>B. pallidus</i> (Perkins and May)	Family Braconidae <i>B. deeraleensis</i> (Fullaway) <i>B. kraussii</i> (Fullaway) <i>O. fijiensis</i> Fullaway	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
30. <i>B. passiflorae</i> Froggatt	Family Braconidae <i>D. arisanus</i> (Sonan) <i>B. hageni</i> (Fullaway) <i>B. tryoni</i> (Cameron) <i>O. fijiensis</i> Fullaway <i>O. humilis</i> Silvestri	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
31. <i>B. xanthodes</i> Broun	Family Braconidae <i>O. fijiensis</i> Fullaway <i>B. tryoni</i> (Cameron)	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
32. <i>B. tryoni</i> (Froggatt)	Family Braconidae <i>B. deeraleensis</i> (Fullaway) <i>D. longicaudata</i> Ashmead <i>B. tryoni</i> (Cameron) <i>B. vandenboschi</i> (Fullaway) <i>O. fijiensis</i> Fullaway	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)

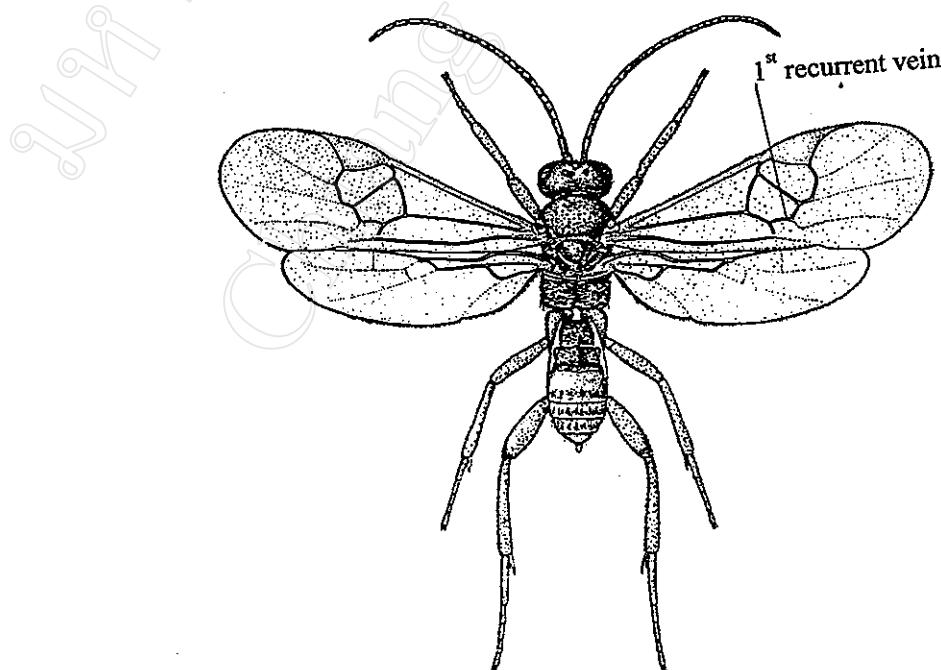
ตาราง 1 (ต่อ)

แมลงวันทอง	แมลงเปี้ยน	ผู้รายงาน
	<i>O. perkinsi</i> Fullaway	Wharton and Gilstrap (1983)
33. <i>B. psidii</i> (Froggatt)	Family Braconidae <i>D. longicaudata</i> Ashmead <i>O. fijiensis</i> Fullaway <i>O. froggatti</i> Fullaway	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)
34. <i>B. pedestris</i> (Bezzi)	Family Braconidae <i>D. longicaudata</i> Ashmead <i>B. vandenboschi</i> (Fullaway) <i>B. skinneri</i> (Fullaway) <i>O. perproximus</i> Silvestri	Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983) Wharton and Gilstrap (1983)

2. ชีวประวัติและลักษณะสัณฐานวิทยาภายนอกของแมลงเบี้ยนของแมลงวันทอง

2.1 วงศ์ Braconidae

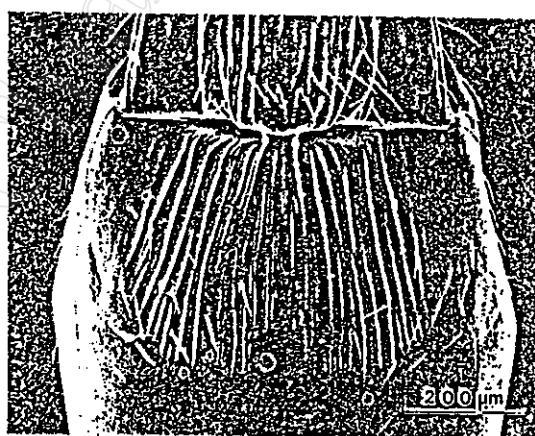
แมลงเบี้ยนในวงศ์นี้เป็นแมลงที่มีขนาดเล็กถึงปานกลาง (Gauld and Bolton, 1988) ลำตัวยาวไม่เกิน 15 มิลลิเมตร (ไฟทูรย์, 2536) หนวดมีลักษณะคล้ายเส้นด้าย (filiform) จำนวนไม่เกิน 16 ปล้อง (Borror *et al.*, 1989) ปีกคู่หน้ามีขนาด 1-10 มิลลิเมตร (Gauld and Bolton, 1988) โดยปีกคู่หน้ามีแต่ 1st recurrent vein (ภาพ 1) ไม่มี 2nd recurrent vein และส่วน 1st submarginal และ 1st discoidal cell อาจรวมหรือแยกกับส่วนโคนของ cubital vein ท้องประกอบด้วย 6-9 ปล้อง โดยท้องปล้องแรกที่รวมกับปล้องที่ 3 เรียกว่า โพร์ โพเดียม (propodeum) ส่วนท้องที่เหลือเรียก gaster แมลงเบี้ยนเพศเมียมีอวัยวะวางไข่ (ovipositor) ยื่นออกมาจากท้องปล้องสุดท้าย โดยอวัยวะวางไข่แหลมยาวคล้ายเข็มยื่นออกมานะ ส่วนของอวัยวะวางไข่ของแมลงแต่ละชนิดมีลักษณะแตกต่างกันออกไป (Borror *et al.*, 1989) หนอนของแมลงเบี้ยนวงศ์นี้เป็นแมลงเบี้ยนภายใน (internal parasite) และมีอวัยวะคล้ายทางเดินอาหารเมื่อนแมลงเบี้ยนในวงศ์ Ichneumonidae ส่วนมากหนอนแมลงเบี้ยนกล้ายเป็นคักແด้อม្នាកោយในตัวแมลงอาศัย มีตัวหนอนบางชนิดที่เจริญเติบโตแล้วออกมายื่นกลุ่ม (gregarious) อยู่รวมกันมีลักษณะคล้ายรังผึ้งบนตัวแมลงอาศัย ชนิดที่เป็น polyembryony มีน้อย เช่น สกุล (genus) *Macrocentrus* ซึ่งไข่แต่ละฟองจะเจริญเป็นตัวหนอน 16-24 ตัว ส่วนมากตัวหนอนกล้ายเป็นคักແດ้อม្នាកោយนกตัวแมลงอาศัย (พิมพ์, 2529)



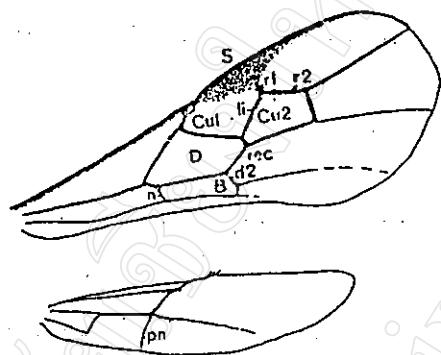
ภาพ 1 แมลงเบี้ยนในวงศ์ Braconidae (Gauld and Bolton, 1988)

แมลงในวงศ์นี้ที่พับเป็นแมลงเนื้ยินของแมลงวันทอง เช่น

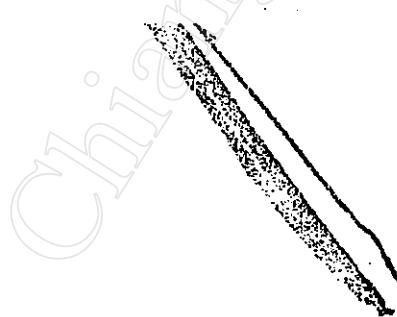
1. *Diachasmimorpha longicaudata* Ashmead พมกระจาดอยู่ในเขตอินโด-ออสเตรเลีย (Wharton and Gilstrap, 1983) ไข่มีสีใสแบบไข่มินอพเทอริฟอร์ม (hymenopteriform) ขาวรี (นุชรี, 2540) ระยะเวลา 1-2 วัน หนอนลักษณะเหมือนหนอนของแมลงในอันดับไข่มินอพเทอรา (Hymenoptera) โดยทั่วไป ซึ่งแต่ละวัยมีลักษณะแตกต่างกัน นั่นคือ หนอนวัยที่ 1 มีลำตัวสีขาวทุ่นอยู่ภายใน ภายนอกสีใสส่วนหัวกว้างกว่าส่วนท้ายของลำตัว มีอายุเฉลี่ย 2 ± 1.05 วัน หนอนวัยที่ 2 มีลำตัวสีเหลืองทึบ ลำตัวส่วนกลางจะกว้างกว่าส่วนท้ายลำตัว มีอายุเฉลี่ย 4.5 ± 1.36 วัน หนอนวัยที่ 3 ลำตัวสีจะเข้มเหมือนวัยที่ 2 และ มีลักษณะลำตัวคล้ายหนอนวัยที่ 2 อายุเฉลี่ย 7.75 ± 2.63 วัน (นุชรี และคณะ, 2540) หนอนเริ่มเข้าดักแด่ในวันที่สิบเอ็ดหลังการวางไข่ ต่อมาอีกสามวันเกือบทั้งหมดก็เข้าดักแด่ที่ไม่มีปลอก ดักแด้อยู่ในตัวของแมลงวันทอง (Petcharat, 1997) ระยะเวลา 13 ± 2.94 วัน (นุชรี และทัศนีย์, 2540) ตัวเต็มวัยตรงส่วนหัวมีสันของออกซิพุท (occipital carina) อยู่ทางด้านหลังของส่วนหัวซึ่งแยกแก้ม (genae) และเวอร์เท็กซ์ (vertex) ออกจากออกซิพุท (occiput) ด้านล่างของไคลเพียส (clypeus) ตรงปลายมีฟัน (apical teeth) ชัดเจน ส่วนเทอร์กัม (tergum) ที่ 2 มีลายตามยาวเห็นชัดเจน (ภาพ 2) ปีกมี สถากมนา (stigma) เส้นปีกระหว่างคิวบิตัสที่ 1 (1^{st} intercubital vein = i_1) มีความยาวมากกว่าเส้น雷เดียลที่ 1 (1^{st} radial segment = r_1) แต่มีขนาดใกล้เคียงกับเส้น雷เดียลที่ 2 (2^{nd} radial segment = r_2) เส้นรีโคเวรัน (recurrent vein = rec) ไม่เข้าไปเชื่อมกับคิวบิตัล เขลล์ที่ 1 (1^{st} cubital cell = Cu_1) เส้นเนอวูลัส (nervulus = n) สั้นกว่าสามในสี่ของความกว้างของ สถากมนา (ภาพ 3) ในเพศเมียมีอวัยวางไข่ (ovipositor) ที่บริเวณใกล้ส่วนปลายคลุดเล็กน้อย (ภาพ 4) (Wharton and Gilstrap, 1983) ระยะเวลา 19.86 ± 3.02 วัน (นุชรี และคณะ, 2540)



ภาพ 2 Tergum ที่ 2 ของแมลงเนื้ยิน *Diachasmimorpha longicaudata* Ashmead
(Wharton and Gilstrap, 1983)



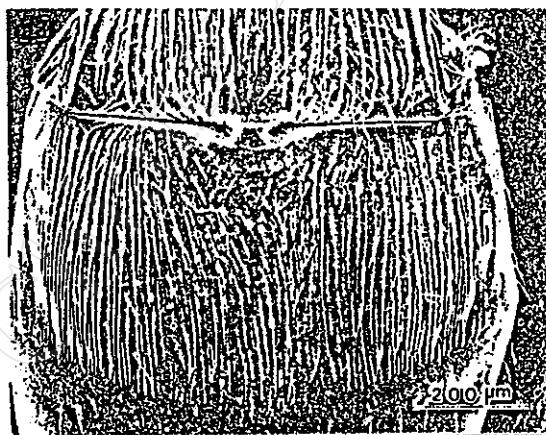
ภาพ 3 ปีกหน้าและปีกหลังของแมลงเปี้ยน *Diachasmimorpha longicaudata* Ashmead
(Wharton and Gilstrap, 1983)



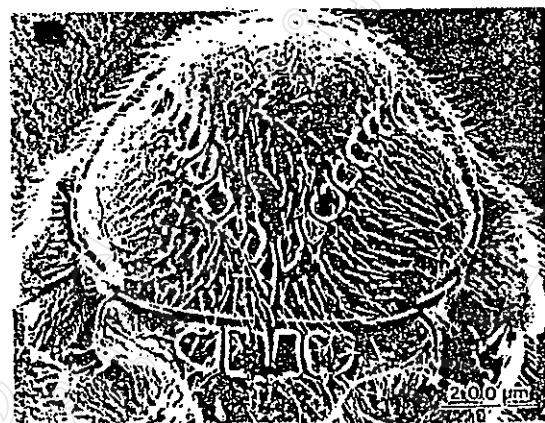
0.3mm

ภาพ 4 อวัยวะวางไข่และปลอกหุ้นอวัยวะวางไข่ของแมลงเปี้ยน *Diachasmimorpha longicaudata*
Ashmead (Wharton and Gilstrap, 1983)

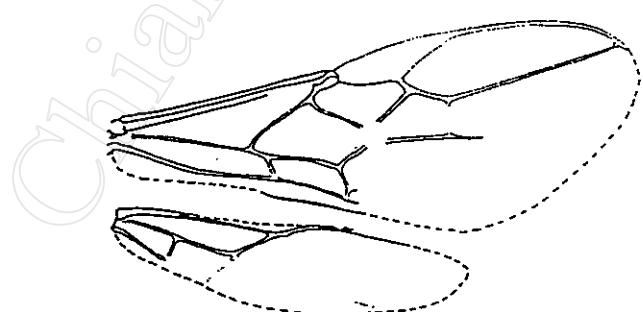
2. *Diachasmimorpha arisanus* (Sonan) หรือ *Fopius arisanus* หรือ *Biosteres arisanus* (Sonan) หรือ *Opius oophilus* Fullaway พับตั้งแต่ทางตอนใต้ของอินเดียไปจนถึงไต้หวัน ออสเตรเลีย คอสตาริก้า (Wharton, 1981 อ้างโดย Wharton and Gilstrap, 1983) พิจ ชาวาย และมีการนำไปปลดปล่อยทางตอนเหนือของสหรัฐอเมริกา รวม เม็กซิโก และอิตาลี แต่ก็ไม่มีรายงานการพ布ในบริเวณเหล่านี้อีก (Clausen, 1978 อ้างโดย Wharton and Gilstrap, 1983) แมลงชนิดนี้มีการนำมาใช้ในการควบคุมปริมาณของแมลงวันทองเมดิเตอร์เรเนียน (Mediterranean fruit fly) ในสกุล *Ceratitis* ในชาวาย (van den Bosch *et al.*, 1951 อ้างโดย Wharton and Gilstrap, 1983) ลักษณะเด่นของแมลงชนิดนี้ ลำตัวมีสีน้ำตาลเข้มเกือบดำ ขอบด้านล่างของไคลเพียสไว เทอร์กัมที่ 2 มีลายตามยาวทั่วบริเวณเห็นชัดเจน (ภาพ 5) โนตูลา (notauli) เป็นปูมปุ่ม (ภาพ 6) ปีกของเพศเมียมีสีทึบมากที่ความยาวสั้นกว่า 3 เท่าของความกว้าง เส้นปีกระหว่างคิบิตัสที่ 1 (1^{st} intercubital vein = i_1) ยาวกว่าเส้นเรเดียลที่ 1 (1^{st} radial segment = r_1) และเส้นเรเดียลที่ 2 (2^{nd} radial segment = r_2) เส้นรีเคอร์เรน (recurrent vein = rec) เป็นเส้นตรง (ภาพ 7) เพศเมียมีอวัยวะวางไข่เป็นเส้นบาง มีขนาดเล็ก ส่วนปลายเล็กและแคบ (ภาพ 8) (Wharton and Gilstrap, 1983)



ภาพ 5 Tergum ที่ 2 ของแมลงเปี้ยน *Diachasmimorpha arisanus* (Sonan)
(Wharton and Gilstrap, 1983)



ภาพ 6 โนตูไลของแมลงเปี้ยน *Diachasmimorpha arisanus* (Sonan)
(Wharton and Gilstrap (1983))

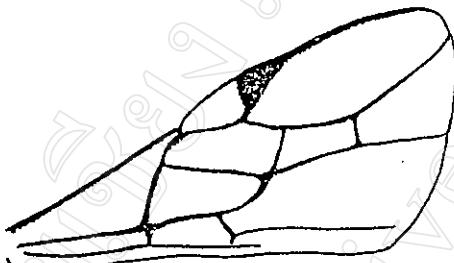


ภาพ 7 ปีกหน้าและปีกหลังของแมลงเปี้ยน *Diachasmimorpha arisanus* (Sonan)
(Wharton, 1997)



ภาพ 8 อวัยวะวางไข่และปลอกหุ้มอวัยวะวางไข่ของแมลงเป็นส์ *Diachasmimorpha arisanus* (Sonan) (Wharton and Gilstrap, 1983)

3. *Opius fletcheri* Silvestri พ布ในพิจิ อินเดีย มาเลเซีย ศรีลังกา ไต้หวัน ชาวาย ฟิลิปปินส์ และมีการนำเข้าไปในภาคตะวันออก เพื่อปลดปล่อย *O. fletcheri* มีลักษณะคล้ายคลึงกับ *O. fijiensis*, *O. incisi* และ *O. makii* (Wharton and Gilstrap, 1983). *O. fletcheri* นำเข้าไปในชาวายเพื่อควบคุมแมลงวันทองแดง (melon fly) (Fullaway, 1920 ถึงโดย Wharton and Gilstrap, 1983) ลักษณะเด่นของแมลงชนิดนี้ ปีกส่วนสทิกามี 2 สี บริเวณโคนมีสีเหลือง บริเวณใกล้ปลายมีสีน้ำตาล เส้นปีกระหว่างคิวบิตัลที่ 1 (1^{st} intercubital vein = i_1) เป็นเส้นบาง มีความยาวเท่ากับเส้นเรเดียลที่ 1 (1^{st} radial segment = r_1) แต่สั้นกว่า เส้นเรเดียลที่ 2 (2^{nd} radial segment = r_2) ความยาวของ Cu_1 และ Cu_2 มีความยาวมากกว่าครึ่งหนึ่งของ เส้นรีคูร์เรนต์ (recurrent vein = rec) รวมกับ เส้นปีกระหว่างคิวบิตัลที่ 1 (1^{st} intercubital vein = i_1) เนื้องัดสัมภานาดเล็กกว่าสามในสี่ของความกว้างของสทิกามา และความยาวของเส้นเรเดียลที่ 2 (2^{nd} radial segment = r_2) (ภาพ 9) (Wharton and Gilstrap, 1983)

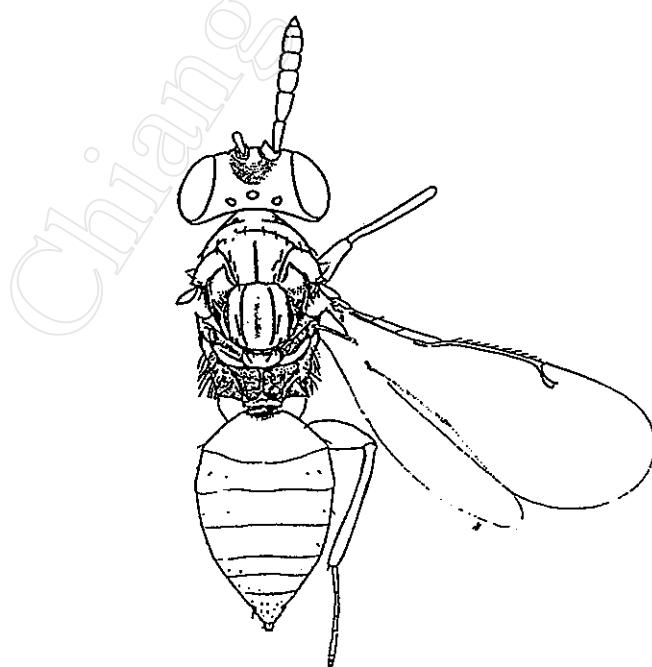


ภาพ 9 ปีกหน้าของแมลงเปี้ยน *Opius fletcheri* Silvestri (Wharton and Gilstrap, 1983)

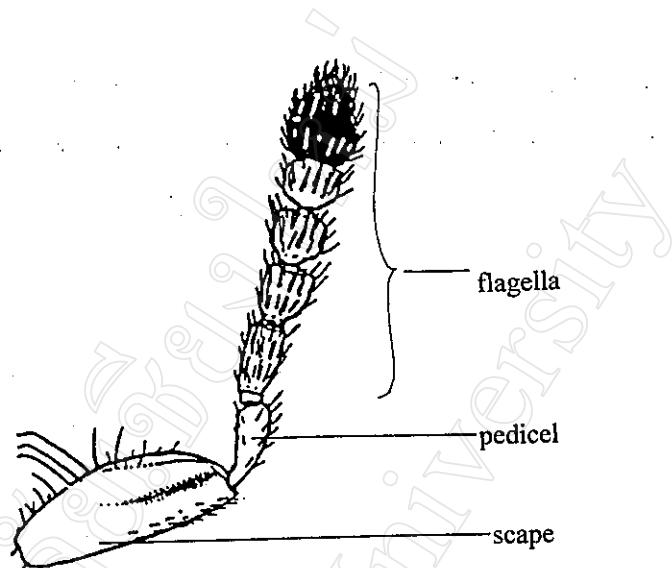
4. *Cratospila* sp. เป็นแมลงเปี้ยนที่อยู่ในวงศ์ย่อย Alysiinae ลักษณะสำคัญของแมลงเปี้ยนชนิดนี้คือ มีโซ่中毒 (mesosoma) มีสีน้ำตาล ดำ เหลือง แดง หรือ ส้ม แม่นดิเบี้ก (mandible) ยาวนานกันหรือแคบเข้าหากันบริเวณปลาย แม่นดิเบี้ลีมีฟัน 3 อัน โดยฟันที่ 2 สั้นกว่าความกว้างของแม่นดิเบี้ก หนวดยาวแต่มีความยาวน้อยกว่าสองเท่าของความยาวลำตัว แฟลกเกลลัม (flagellum) มีน้อยกว่า 60 ปล้อง โดยแฟลกเกลลัมของหนวดปีกอยู่กว่าปีกที่สอง ปีกเจริญดี สถากมานหินชัด เส้นขาวปีก r (cross vein r) ของปีกคู่หน้าอยู่บริเวณกึ่งกลางของสถากมานหิน เส้น 2Rs ของปีกคู่หน้ามีความยาวมากกว่า 3Rs มี Rs+M และมีเส้นขาวปีก r-m เส้นขาวปีก m-cu มีสี โดยเข้าไปในส่วนของ 1st submarginal cell เส้น 2Cu ค่อนข้างตรงและอยู่ในแนวเดียวกับ 1Cu เส้น 2Cu อยู่กึ่งกลางทางด้านบนของ 1st subdiscal cell และ discal cell metasomal median tergite 2 ไม่มีร่องรอย สกุเทลลัม (scutellum) ปกติ รูหายใจบริเวณโพธ์ โพเดียล ส派ราเคิล (propodeal spiracle) มีขนาดเล็ก สเตอโนลัส (sternaulus) เห็นชัด อาจเห็นร่องรอยต่าง ๆ อยู่ระหว่างไบสั้นกว่าความยาวของทิเบียของขาคู่หลัง (Dallwitz et al., 2001)

2.2 วงศ์ Eulophidae

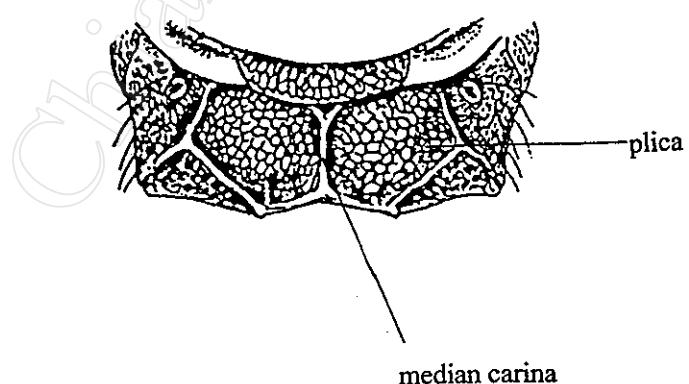
แตนยูโลฟิด เป็นคาลซิคอปี้ขนาดเล็กที่จัดว่าบังอยู่ห่างไกลต่อการค้นคว้า มีผนังกำตัวอ่อนเมื่อตายแล้วมักเหี่ยวเย็น บิดเบี้ยว (โภศส, 2523) มีขนาดเล็กประมาณ 1-3 มิลลิเมตร สีดำ (Borror and White, 1970) ลักษณะสำคัญที่สังเกตได้คือ มี tarsi 4 ปล้อง หนวดไม่เกิน 9 ปล้อง เป็นแบบข้อศอก (geniculate) มีปดล่องกลางหนวด (funicle) ไม่เกิน 4 ปล้อง หนวดเพศผู้มักแตกแขนง ส่วนมาก มีร่องหัวไหหล (parasidal suture) เห็นชัด มีร่องความยาวไปตามสกุเทลลัม แผ่นหน่อโคนปีก (axilla) มักยื่นไปด้านหน้าทำให้สแคบพุ่ล (scapula) มีรอยพิคปักตีเห็นชัด แต่ไม่มี โพสماจินัล (postmarginal) (โภศส, 2523) apical spur ของ ที่เบี้ยของขาคู่หน้าตรงและมีขนาดเล็ก (Borror and White, 1970) แมลงเป็นวงค์นี้ที่สำรวจพบในประเทศไทย เช่น *Elasmus flabellatus* และ *Tetrastichus* sp. (พิมพ์พร, 2529) แตนยูโลฟิด เป็นแตนเป็นไข่ หนอน และตักเดี้ย ของแมลงต่าง ๆ และมีทั้งชนิดที่ทำลายแมลงเป็นไข่ (secondary parasitism) และที่ทำลายแมลงเป็นไข่ของแมลงเป็นไข่ (tertiary parasitism) (โภศส, 2523) โภศส (2523) อธิบายลักษณะของ *Tetrastichus* sp. (ภาพ 10-12) ไว้ดังนี้ เส้นปีกมีรอยขาดในช่วงระหว่าง submarginal กับ prestigma ร่องหัวไหหลส้มมูรญ เป็นเส้นตรงแคบ ๆ เท่ากันตลอดแนว แผ่นหน่อโคนปีก axilla ยื่นออกไปด้านหน้า ตามแนวร่องหัวไหหล บนสกุเทลลัมมีร่องตามยาว 2 เส้น ไม่มีเส้นปลายปีก เส้นเรเดียสค่อนข้างยาว อกค่อนข้างนูน มีร่องใต้ตารวม (genal sulcus) ปดล่องกลางหนวด ในเพศเมียมี 3 ปล้อง วัยระยะไข่สั้นมากซ่อนอยู่ภายใน บนเส้นสัมมาจินัล (submarginal) มีขนเส้นเดียว



ภาพ 10 แมลงเป็นไข่ *Tetrastichus* sp. (Boucek, 1988)



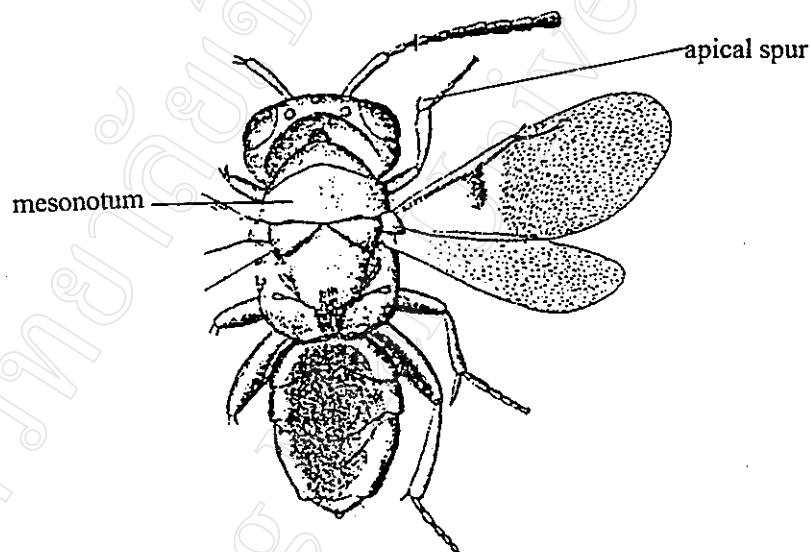
ภาพ 11 หนวดของแมลงเปี้ยน *Tetrastichus* sp. (Boucek, 1988)



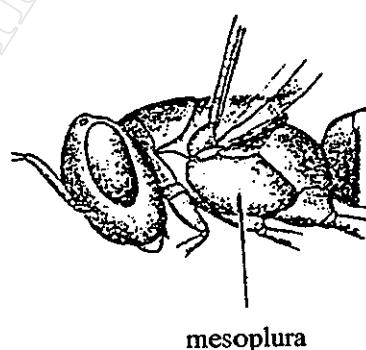
ภาพ 12 โพรงเดี๋ยมของแมลงเปี้ยน *Tetrastichus* sp. (Boucek, 1988)

2.3 วงศ์ Encyrtidae

แมลงเปี้ยนวงค์นี้เป็นกลุ่มใหญ่และแพร่หลายที่สุดวงศ์หนึ่งในกลุ่มแตนเปี้ยน chalcids มีขนาดเล็กเพียง 1-2 มิลลิเมตร (พิมพ์พร, 2529) โดยทั่วไปมีสีน้ำตาลอ่อนหรือดำ ปีกบางชนิดมีการครุยประกอบส่วนนี้叫做 mesoplura (mesonotum) และ มีโซโนตัม (mesonotum) โคลงนูนไม่เป็นร่อง (Borror and White, 1970) ศูนย์ทัมขนาดปกติ ที่เบี้ยของขาหน้ามีหนามตรงปลาย (apical spur) โคลงและใหญ่ มีที่เบี้ยของขาคู่กลางอ้วนและใหญ่ (ภาพ 13-14) แมลงเปี้ยนวงค์นี้มีหลายชนิดที่เป็น polyembryony ใจในเดียว เจริญเป็นตัวอ่อน 10-1000 ตัว (Borror and White, 1970) แมลงเปี้ยนที่สำรวจพบในประเทศไทยได้แก่ *Aphidencyrtus* sp. และ *Litomastix* sp. (พิมพ์พร, 2529)



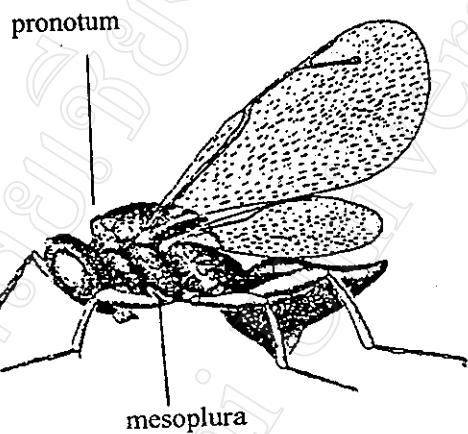
ภาพ 13 แมลงเปี้ยนวงค์ Encyrtidae (Borror and White, 1970)



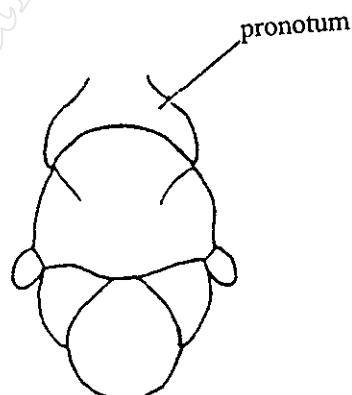
ภาพ 14 แมลงเปี้ยนวงค์ Encyrtidae (Borror and White, 1970)

2.4 วงศ์ Pteromalidae

แมลงเมี้ยนวงศ์นี้ เป็นแมลงที่มีขนาดเล็กประมาณ 2-4 มิลลิเมตร โพรโนตัม แคบไปทางด้านหน้า มีขาคู่ขวาโค้งเว้าหรือเป็นร่องเล็กน้อย คอคขา (coxa) ของขาคู่หน้าและหลังมีขนาดเท่า ๆ กัน ฟีเมอร์ (femur) ของขาคู่หลังไม่ขยายใหญ่ หนามบริเวณปลาย (apical spur) ของขาคู่หน้าใหญ่และโค้ง หาร์ซิไซ (tarsi) มี 5 ปล้อง (ภาพ 15-16) (Borror and White, 1970)



ภาพ 15 แมลงเมี้ยนวงศ์ Pteromalidae (Borror and White, 1970)



ภาพ 16 ส่วนอกของแมลงเมี้ยนวงศ์ Pteromalidae (dorsal) (Borror and White, 1970)

3. การทดลองเลี้ยงแมลงเบี้ยนของแมลงวันทอง

แมลงเบี้ยน *Diachasmimorpha longicaudata* มีการนำจากประเทศไทยสู่ต่างประเทศโดยไปยังชาวยิปซี ค.ศ. 1913 เพื่อใช้ในการควบคุมแมลงวันทองเมดิตอเรียน (*Ceratitis capitata*) และ ในปี ค.ศ. 1947 มีการนำจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปยังชาวยิปซีเพื่อควบคุมแมลงวันทองโอเรียนท์ (Oriental fruit fly) (*Bactrocera dorsalis*) Duan and Messing (1996) ทดลองเลี้ยงแมลงเบี้ยน *D. longicaudata* ที่ได้จากแมลงวันทอง *B. dorsalis* และ *B. cucurbitae* ซึ่งทำลายโอลัวต์ (loquats) *Eriobotrya japonica* (Thunberg) และ ท้อ (peach) *Prunus persica* L. และ แมลงเบี้ยน *Psytallia fletcheri* ได้จากแมลงวันทอง *B. cucurbitae* ซึ่งทำลายซูชินี (zucchini) *Cucurbita pepo* L. โดยแมลงเบี้ยนทั้งสองชนิดเป็นแมลงเบี้ยนของ *Lantana gall fly* (*Euterta xanthochaeta*) ด้วย แยกเลี้ยงแมลงเบี้ยนในกรงเลี้ยงแมลงขนาด $25 \times 25 \times 25$ เซนติเมตร อุณหภูมิ 23 ± 3 องศาเซลเซียส ความชื้น 85% ± 10 % ระยะช่วงแสงกลางวันและกลางคืนอย่างละ 12 ชั่วโมง ที่ความเข้มแสง 3,500 ลักซ์ (lux) ใช้ตัวหนอนของ *E. xanthochaeta* ในวัยที่ 2 และ 3 ให้แมลงเบี้ยนเบี้ยน พบร่วมแมลงเบี้ยนทั้งสองชนิด มีความสามารถในการเบี้ยน *lantana gall fly* ต่ำกว่าความสามารถในการเบี้ยนแมลงวันทองโอเรียนท์ (oriental fruit fly) และ แมลงวันแตง (melon fly) อัตราส่วนระหว่างเพศผู้กับเพศเมีย เท่ากับ 1:1.8 สำหรับในประเทศไทยนั้น Petcharat (1997) ทดลองเลี้ยงและศึกษาชีวประวัติของแมลงเบี้ยน *D. longicaudata* โดยให้เบี้ยนระยะตัวหนอน-ตัวแคดี้ ของแมลงวันทอง *B. papayae* จากการทดลองแสดงว่า แมลงเบี้ยนชนิดนี้ระยะไข่ ตัวอ่อนวัยที่ 1-3 ใช้เวลา 1-2, 3-5, 5-9 และ 8-12 วันตามลำดับ ตัวอ่อนวัยที่ 3 เริ่มเข้าตัวแคดี้ในวันที่ 11 หลังจากการวางไข่ ตัวเบี้ยนเพศผู้ และเพศเมียมีอายุ 7.5 ± 1.76 และ 7.67 ± 1.37 วัน ($n = 6$) เพศเมียผลิตลูกໄດ້ 34 ± 3.9 ตัว โดยอัตราส่วนเพศผู้ต่อเพศเมีย เท่ากับ 1.00 : 1.13 นุชรีช์ และคณะ (2543) ศึกษาความสามารถในการเบี้ยนของแมลงเบี้ยน *D. longicaudata* ให้เบี้ยนแมลงวันทองในพลูกรวงบันตันและที่หล่นได้ตันกรวง ในเขตจังหวัดขอนแก่น ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2542 – กุมภาพันธ์ 2543 จากการทดลองพบเปอร์เซ็นต์การเบี้ยน ของแมลงเบี้ยน 5.66-14.78 % และ 0.78-2.49 % ในพลูกรวงที่หล่นได้ตันและบนต้นตามลำดับ แมลงวันทองเริ่มเข้าทำลายพลูกรวงอายุมากกว่า 45 วัน และพบการเบี้ยนเมื่อพลูกรวงอายุมากกว่า 65 วัน โดยแมลงเบี้ยนเพศเมียอายุ 6 วัน จะมีความสามารถในการเบี้ยนสูงสุดแต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติกับแมลงเบี้ยนอายุ 2-5 วัน แมลงเบี้ยนอายุ 9-10 วัน มีความสามารถในการเบี้ยนน้อยที่สุด

ในส่วนพฤติกรรมของ *D. longicaudata* นั้นพบว่า ชนิดและตีของผลไม้มีบทบาทค่อนข้างมาก Leyva et al. (1991) รายงานว่าแมลงเบี้ยนชนิดนี้ชอบผลไม้ที่มีกลิ่นมากกว่าผลไม้ที่ไม่มีกลิ่น และแมลงเบี้ยนเพศเมียใช้กลิ่นของผลไม้สุกในการค้นหาแมลงขาหอย ขณะที่กลิ่นของผลไม้ไม่มีผล

ต่อแมลงเป็นเพศผู้ และจากการทดลองของนูชารีช แฉะຄณะ (2543) พบว่าชนิดและขนาดของผลไม้มีผลต่อพฤติกรรมการเมี้ยน โดยทดสอบกับผลไม้ 4 ชนิด คือ ฝรั่ง กล้วยหอม กล้วยน้ำว้า และชมพู่ พบรการเมี้ยนสูงสุดในชมพู่ รองลงมาคือ กล้วยหอม ต่ำสุดคือ ฝรั่งทุกขนาด

4. ชีวประวัติและลักษณะทางสัณฐานวิทยาของแมลงวันทอง

Borror *et al.* (1989) ได้จัดจำแนกและจัดหมวดหมู่แมลงวันทองตามหลักอนุกรมวิธาน โดยอาศัยลักษณะโครงสร้างทางสัณฐานภายนอกดังนี้

อาณาจักรสัตว์ Animal Kingdom

ไฟลัม (Phylum) Arthropoda

ไฟลัมย่อย (Subphylum) Uniramia หรือ Mandibulata

ชั้น (Class) Insecta

ชั้นย่อย (Subclass) Pterygota

รองชั้นย่อย (Infraclass) Neoptera

กลุ่มอันดับ (Superorder) Mecopteroidea

อันดับ (Order) Diptera

อันดับย่อย (Suborder) Cyclorrhapha

Division Schizophora

Section Acalyptates

ในทวีปเอเชียพบการระบาดของแมลงวันทองได้ทั่วไป เช่น อินเดีย ศรีลังกา ลาว เวียดนาม กัมพูชา พม่า มาเลเซีย สิงคโปร์ พลีปีนัส อินโดนีเซีย ไทยฯลฯ (Vijaysegaran, 1997) สำหรับในประเทศไทย แมลงวันทองระบาดทั่วไปในพื้นที่ต่าง ๆ ทุกภาคของประเทศไทย และสามารถอยู่ได้ในระดับความสูงถึง 9,200 ฟุต จากระดับน้ำทะเล แมลงวันทองพบได้ตลอดปี ฤดูกาลระนาดอยู่ระหว่างเดือนมีนาคมถึงมิถุนายน โดยมีปริมาณแมลงวันทองสูงสุดในเดือนพฤษภาคม ส่วนปริมาณแมลงวันทองต่ำสุด อยู่ระหว่างเดือนตุลาคมถึงกุมภาพันธ์ ในแต่ละท้องถิ่นอาจคาดเคลื่อนจากนี้เล็กน้อย สภาพดินพื้นที่อากาศที่เหมาะสมต่อการระบาด คือ มีอากาศอบอุ่น อุณหภูมิประมาณ 23-28 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ประมาณ 70-80 เปอร์เซ็นต์ และต้องมีอาหารในธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ (จริยา, 2528)

4.1 ไข่ มีสีขาวขุ่นเหมือนน้ำนม ผิวนั้นสะท้อนแสง รูปร่างยาว (จริยา, 2528) กล้วยเมล็ด ข้าวสารแต่มีขนาดเล็กกว่า กว้างประมาณ 0.2 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 1.2 มิลลิเมตร ระยะไข่มีอายุ

ประมาณ 24-35 ชั่วโมง (สิริวัฒน์, 2526)

4.2 หนอน ที่ฟักใหม่ ๆ มีสีขาวใส ๆ ลักษณะยารี หัวแหลม ท้ายป้าน (จริยา, 2528) ไม่มีตาและไม่มีขา ตามตัวมีขนเล็ก ๆ เรียกว่า microscopic spines หนอนมี 4 วัย โดยหนอนทุกวัยมีลักษณะคล้ายกัน แต่จะแตกต่างกันที่ขนาดตัวและตะขอที่ปาก (mouth hook) หนอนวัยสุดท้ายสามารถกระโ斗ได้ไกล 4-5 นิ้ว สูงประมาณ 6 นิ้ว (สิริวัฒน์, 2526) ระยะเวลาอนประมาณ 6-10 วัน (สรัญจิต, 2535)

4.3 ดักแด่ รูปร่างยารี ยาว 4-5 มิลลิเมตร กว้าง 3 มิลลิเมตร ดักแด่ใหม่มีสีขาวนวล และตีจะค่อยเข้มขึ้นเรื่อย ๆ จนมีสีน้ำตาลแก่ในที่สุด (จริยา, 2528) ที่ตามมีคุณสมบัติแลกเปลี่ยน (สิริวัฒน์, 2526) เข้าดักแด่ในดินถึก 1-4 เซนติเมตร ระยะเวลาดักแด่ประมาณ 8-12 วัน (จริยา, 2528)

4.4 ตัวเต็มวัย เป็นแมลงวันขนาดกลาง ปีกใส่มีสีน้ำตาลแดง มีลวดลายสีเหลือง เมื่อออกจากดักแด่ใหม่ ๆ ลำตัวอ่อนนุ่มและมีศีรษะ เมื่อผันงำลำตัวเข็งขึ้นจะมีสีเข้มขึ้นเรื่อย ๆ (จริยา, 2528) ขนาดลำตัวเมื่อโตเต็มที่ประมาณ 12-13 มิลลิเมตร เมื่อการปีกออกเต็มที่วัดจากปีกข้างหนึ่ง จarc อีกข้างหนึ่งประมาณ 15 มิลลิเมตร หนวยยาวประมาณ 1 มิลลิเมตร อกมีความกว้าง 3 มิลลิเมตร (สิริวัฒน์, 2526) เพศผู้มีขนาดเล็กกว่าเพศเมียเล็กน้อย และส่วนห้องกลมมน เพศเมียมีอวัยวะวางไข่เรียวแหลม ยื่นจากปีกปีกห้องปีกอังที่ 5 (จริยา, 2528)

เพศเมียมีออกจากดักแด่แล้วไม่น้อยกว่า 8 วัน จะเริ่มผสมพันธุ์กับเพศผู้ในเวลาเย็นเมื่อพระอาทิตย์ตกดินแล้ว และเริ่มวางไข่ ประมาณ 12 วันเป็นต้นไป เพศเมียมีการผสมพันธุ์กับเพศผู้หลายครั้ง (จริยา, 2528) จากนั้นเพศเมียใช้อวัยวะวางไข่แหงลงไปในผิวน้ำไม่เพื่อวางไข่ แมลงวันทองเพศเมียวางไข่wanละ 20-50 ฟอง (สรัญจิต, 2535) ตลอดอายุwang ไข่ประมาณ 1,000-1,500 ฟอง (สิริวัฒน์, 2526) ตัวเต็มวัยมีอายุ 1-3 เดือน โดยขึ้นกับสภาพแวดล้อมและอาหาร (จริยา, 2528)